

РЕШЕНИЕ

№ 24642

гр. София, 17.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12434** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Д. Р. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], № 58, вх. Б, ет. 1, ап. 11, срещу Ревизионен акт № Р-22221723006436-091-001/15.07.2024 г. издаден от издаден от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В.- ръководител на ревизията, потвърден от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с решение № 1360/ 04.10.2024 г., с който на жалбоподателя, по реда на чл.19 от ДОПК, в качеството му на управител на на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за задължения на дружеството в общ размер на 339 860.66 лв., в това число: главници - 231 514,71 лв. и лихви за забава - 108 345.95 лв., представляващи установени задължения за данък добавена стойност /ДДС/ по Закона за данък върху добавена стойност ЗДДС за периодите м. 02.2020 г., м. 03.2020 г., м. 05.2020 г. и м. 06.2020 г.

В хода на ревизионното производство изложил съображения за необоснованост и незаконосъобразност на оспорвания акт и направил искане за неговата отмяна. В допълнение с жалбата представил- 5 приходни касови ордера /ПКО/ за хранване на касата на дружеството през м. 04.2020 г. и м. 05.2020 г. и счетоводен регистър на сметка 501 „Каса в лева“ за периода от 05.02.2020 г. до 18.08.2020 г.

С жалбата се иска ревизионният акт и потвърждаващото го решение да бъдат отменени, тъй като са издадени в нарушение на материалния закон и са издадени при съществени процесуални нарушения.

В съдебно заседание жалбоподателят Д. Р. И., чрез адв. И. И. – редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Постъпила е молба от адв. И.,процесуален представител на жалбоподателя, с която не възразява да се даде ход на делото в днешното съдебно заседание.

Ответникът НАЧАЛНИКА НА ОТДЕЛ „ОБСЛУЖВАНЕ В ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА“-С. ПРИ ЦУ НА НАП – редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Постъпила е молба юрк. Н., с която не възразява да се даде ход на делото в днешното съдебно заседание.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, намира за установено следното:

Във връзка със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221[ЕИК]-020-001 от 02.11.2023 г., връчена по реда на чл. 32 от ДОПК на 02.01.2024 г., изменена със заповед за изменение на ЗВР №Р-22221723006436-020-002/26.03.2024 г., издадени от Ф. С. Й., на длъжност главен инспектор по приходите в отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена с функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2. т.1 от ДОПК със Заповед № РД-О1.-849/31.10.2022 г, на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Д. Р. И. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК, в качеството му на управител на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД за задължения на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2018 г. до 30.06.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221723006436-092-001/12.06.2024 г., срещу който няма подадено писмено възражение.

Ревизията приключила с РА №Р-22221723006436-091-001/15.07.2024 г., издаден от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията и Е. М. И.-Г. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 16.07.2024 г. На жалбоподателя е вменена отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК. за задължения на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД по ЗДДС за данъчни периоди м. 02.2020 г. и м. 03.2020 г., установени с влязъл в сила РА № Р-22221520002379-091-001/30.11.2020 г.. и по подадени справки-декларации СД; за м. 05.2020 г. и м. 06.2020 г.

Установило се, че за периодите от 05.02.2020 г. до 19.08.2020 г. Д. Р. И. е управител и едноличен собственик на капитала на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД. С договор за продажба от 15.07,2020 г., жалбоподателят прехвърлил възмездно на П. В. М. притежаваните от него 5 дружествени дяла, всеки по 10.00 лв., представляващи 100% от капитала на юридическото лице. Обстоятелството е вписано в Търговския регистър на 19.08.2020 г.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА. по смисъла, на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени три искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. № Р-22221723006436-040-001/08.11.2023 г., Р-22221723006436-040-002/12.02.2024 г. и № Р-22221723006436-040-003/09.04.2024 г., на които са представени писмени обяснения и декларация по чл. 74. ал. 2. т. 1 от ДОПК, с която жалбоподателят е дал съгласие за разкриване на информация, представляваща банкова тайна и по реда на чл. 62. ал. 5, т. 1 от Закона за кредитните институции.

От „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД, „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД и „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, са изискани справки, съдържащи информация за наличностите, движението и операциите по сметките с титуляр ревизираното лице. При анализа на банковите сметки не са констатирани преводи от „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД към жалбоподателя.

На основание чл. 45 от ДОПК е иницирана насрещна проверка на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД приключила с Протокол № П-22220524000787-141-001 от 29.02.2024 г. От дружеството не са представени изискваните документи и писмени обяснения.

По реда на чл. 57 от ДОПК са поискани писмени обяснения, сведения и документи от СДВР - Отдел пътна полиция, 09-то РУ при СДВР - полицейски участък Б. и Нотариална камара. Получените отговори са описани в констативната част на РД.

С изведени на 29.02.2024 г. протоколи № П-22220524000787-ППД от 001 до 005 са приобщени доказателства от досието на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД, в т.ч. РА № Р-22221520002379-091-01/30.11.20 г., с който на дружеството са установени допълнителни задължения по ЗДДС за м. 02.2020 г. и м. 03.2020 г., вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 135 270,00 лв. по фактури, издадени от „ФАНИТА Т“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „МАРВЕД 2007“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

След справка в данъчноосигурителната сметка на юридическото лице се установило, че за данъчни периоди м. 05.2020 г. и м. 06.2020 г. са налице непогасени задължения по справки-декларации по ЗДДС в общ размер на 97 514.62 лв., върху които са начислени лихви за забава в размер на 42 971.74 лв.

Съгласно чл. 20 от ДОПК, в случаите по чл. 19 от ДОПК, обезпечението и принудителното изпълнение се насочва първо срещу имуществото на задълженото лице, в случая „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД, С оглед на това, ревизиращите са констатирали, че по данни на дирекция „Събиране“, отдел „Публични вземания“ при ТД на НАП С. на дружеството е образувано изпълнително дело №[ЕИК] от 2020 г. Същото не притежава никакви активи /движима и недвижима собственост, авоари по банкови сметки, акции, дялове и др./, върху които би могло да се наложи обезпечение. До момента няма постъпили плащания за погасяване на задълженията на дружеството за данъци и задължителни осигурителни вноски, които към настоящия момент надхвърлят 353 000 лв. Предвид това задълженията на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД са квалифицирани като „несъбираеми“.

При така изложената фактическа обстановка, след анализ на събраните доказателства, органите по приходите стигнали до извода, че по отношение на жалбоподателя са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорност по реда на чл. 19, ал. 2 от ДОПК. в качеството му на управител а „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД за задължения на дружеството за ДДС в общ размер на в размер на 339 860,66 лв. /главница - 231 514.71 лв. и лихви - 108 345,95 лв./.

Жалбоподателят е управител едноличен собственик на капитала на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД през ревизираните периоди /от 05.02.2020 г. до 19.08.2020г. Предвид разпоредбата на чл. 141. ал. 1 от ТЗ, съгласно която управителят на дружеството с ограничена отговорност организира, ръководи и представлява дейността на дружеството с ограничена отговорност, ревизиращите са приели, че по отношение на жалбоподателя е изпълнено първото условие за качество на член на орган на управление, което позволява прилагане на института на субсидиарна отговорност по чл. 19 от ДОПК за ревизирания период по отношение на задълженията на юридическото лице;

2. Налице е: недобросъвестно деяние на управителя, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и това е довело до невъзможност дружеството да погаси публичните си задължения. Констатирано е, че за периода от 01.04.2020 г. до 27.05.-2020 г. жалбоподателят е изтеглил от банковата сметка /IBAN [банкова сметка]/ на „ЙЕЛОУ СТОР ЕООД в ДЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД суми в общ размер на 102 655.00 лв., като

впоследствие на каса са внесени 27 040.80 лв. Налице е разлика в размер на 75 614.20 лв., за която няма данни как е разходвана. В тази връзка от жалбоподателя са изискани доказателства, за това какво е наложило да бъдат изтеглени процесните парични средства и как се е разпоредил с тях, но такива не са представени. Ангажирани са единствено писмени обяснения, в които жалбоподателят заявява, че процесната сума е използвана за изплащане на трудови възнаграждения и за покупка на строителни материали. Същевременно обаче в приобщените по преписката оборотни ведомости не фигурирали сметки 421 „Персонал“, 302 „Материали“ и 601 „Разходи за материали“ и липсвали основания за осчетоводяване на извършени разплащания в брой към работници и доставчици. Предвид това е направен извод, че разликата от 75 614.20 лв. е отклонена от патримониума на юридическото лице в полза на жалбоподателя.

С аналогични мотиви органите по приходите са оспорили осчетоводените по кредита на сметка 501 „Каса в лева“ плащания в размер на 62 112.30 лв. през

м. 07.2020 г. по фактура № 0... 38/22.07.2020 г., за която в хода на контролното

производство е установено, че не фигурира, в отчетните регистри на дружеството, както ; и "плащания в размер на 139 252.30 лв. през м. 09.2020 г., свързани с издадените от „МАРВЕЛ 2007“ ЕООД фактури, за които в хода на ревизията на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД било установено, че не документират реално извършени доставки и от доставчика е издадено кредитно известие, което не е включено в дневника за покупки на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД със знак „минус“. При това положение не е било налице основание да се осчетоводи плащане към този доставчик.

Отделно било констатирано непълно отчитане на реализираните приходи от продажби, тъй като регистрираните от дружеството обороти от продажби на дребно значително надвишават осчетоводените касови обороти за същите периоди.

Било констатирано още, че е налице непълно отчитане на реализираните приходи от продажби, тъй като регистрираните от дружеството обороти от продажби на дребно значително надвишавали осчетоводените касови обороти за същите периоди. Така например през м. 06.2020 г, по ЕКАПФ са отчетени продажби на обща стойност 134 390.00 лв., а осчетоводените по дебита на сметка 501 са в размер на 6 480.00 лв.; за м. 07.2020 г. са отчетени продажби в размер на 98 304.20 лв., срещу осчетоводени 100 880,00 лв.; за м. 08.2020 г. в размер на 144 696,40 лв., срещу 44 695,00 лв. и за м. 09.2020 г. в размер на 164 306.96 лв. срещу 90 396,00 лв. В тази връзка дружеството е реализирало приходи от продажби, но същите не са надлежно осчетоводени. Последното на свой ред довело и до формиране крайни дебитни салда на сметка 411 „Клиенти“ за всеки от разглежданите периоди.

Не на последно място, органите по приходите констатирали, че жалбоподателят е извършил продажба на транспортни средства, собственост на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД на стойност под цената на придобиване. В тази връзка от отдел „Пътна полиция“ СДВР са представени документи за транзитна регистрация на дек автомобил А. Q7, закупен от PV CAR LEASING, VIN DE308773269 на цена 48 000,00 евро /93 879.84 лв./ и на S. S., придобита от PILATUS GMBH, VIN DE279950033 за сумата от 12 400,01) евро 24 252.29 лв./. Първото от цитираните МПС е продадено на Г. Г. П. с фактура № 0...01 /26.02.2020 г., с ДО в размер на 58 333.33 лв. и ДДС - 11666.67 лв.. а второто на В. В. П. за сумата от 9 500.00 лв. с ДДС. за което е издадена фактура № 0...021/10.06.20 г., като налице били данни за отчуждаване на имущество на юридическото лице на цени, значително по-ниски от пазарните.

Предвид изложеното, доколкото по аргументи на чл. 141, ал. 1 в ТЗ управителят представлява, организира и ръководи дейността на търговското дружество, ревизиращите са приели, че жалбоподателят е бил наясно с фактическото финансово състояние на „Й. С.“ ЕООД, като вместо да погаси неговите изискуеми публични задължения, е предпочел да насочи необходимите

за това парични средства в своя полза, като по този начин освен, че е затруднил погасяването на задълженията към бюджета, е създал и предпоставки за формирането на нови такива.

В обобщение на изложеното е направен извод, че е налице недобросъвестно поведение от страна на жалбоподателя което се намира в причинно-следствена връзка с възникването и неплащането на задълженията на представляваното от него дружество.

По отношение на размера на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, при настоящето ревизионно производство е приет размера на всички непогасени задължения на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД, формирани въз основа влязъл в сила РА № Р-22221719004373-091-001/20.03.20 г. по СД по ЗДДС за данъчни периоди м. 02.20 г. и м.03.2020 г., м. 05.20 г и м. 06.20 г. Въз основа на гореизложеното с РА е ангажирана отговорност на жалбоподателя по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за невнесени задължения на „Й. С.“ ЕООД в общ размер на 339 860,66 лева, предмет на настоящото оспорване.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК, пред ТД на НАП С.. ,т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК.

Жалбоподателят твърди, че са допуснати нарушения на административно-производствените правила и принципите на данъчно-осигурителния процес, относно осигуряване и гарантиране на правото на защита и липса на обективност при извършване на ревизията на оспорвания, както и липсата на доказана причинно-следствената връзка между неговото поведение като управител и неплащането на публичните задължения на юридическото лице, както и че не е налице укриване на факти и обстоятелства, във връзка със събирането на задълженията на юридическото лице, които-по силата на закон управителят е бил длъжен да обяви пред органите на НАП. Налице били недоказани твърденията на ревизиращите, че е отклонил в негова полза парични средства от патримониума на дружеството. Сочил, че изтеглените от банковата сметка суми е внесъл в касата на дружеството, за което прилага копия на ПКО за захранване на касата на дружеството през м. 04.2020 г. и м. 05.2020 г. и счетоводен регистър на сметка 501 „Каса в лева“ за периода от 05.02.2020 г. до 18.08.2020 г. Отделно твърди, че не се доказват и обстоятелствата по чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Излага доводи, че тъй като отговорността е субсидиарна, то установяването на задълженията и действията по събирането им се предприемат първо срещу основния длъжник и само при доказана невъзможност да се съберат от него, следва да се приложи чл. 19 от ДОПК. Според него при ревизията не е доказана невъзможността да бъдат погасени данъчните задължения на юридическото лице, вместо това е посочено, че същите не могат да бъдат събрани, защото публичният изпълнител не е предприел последващи действия за събиране на задълженията на дружеството и счита, че липсата на активност у последния не може да води до квалифициране на непогасените задължения като несъбираеми. В защита на твърденията си цитира практика на ВАС. В заключение прави искане за отмяна на оспорвания акт.

След пълното комплектуване жалбата с ревизионната преписка е депозирана у решаващия орган. С решение № 1360/04.10.2024 г. директорът на Дирекция „ОДОП“ е потвърдил обжалвания Ревизионен акт.

По делото е допусната ССЧЕ.

Решението е връчено на 08.10.24 г., а жалбата срещу ревизионния акт е подадена на 17.10.24 г. ,т.е. е допустима.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и 113 от кодекса. Изготвен е в

предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.

Пред настоящата инстанция от страна на жалбоподателя беше поискано допускането на ССЧЕ и представянето от ответникът на писмени доказателства.

На основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанията, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти (решение № 12089/11.11.2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23.11.2011год по адм.дело №2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29.03.2012год и решение от 03.05.2012 г. по дело С-520/10г на СЕС).

На първо място съдът намира, че следва да се произнесе по довода за процесуално нарушение при възлагането на ревизията, посочен от жалбоподателя. Видно от съдържанието на ЗВР, с която е образувано ревизионното производство, органът, възложил ревизията е Ф. С. Й., оправомощена в това качество съгласно Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на териториалния директор на ТД на НАП С.. От горното следва, че е налице изискуемата компетентност, както на органа, възложил ревизията, така и на ръководителя на ревизията.

В заповедта е посочен обхвата на ревизията - видовете задължения и периоди. В изпълнение на чл. 113, ал. 1, т. 6 от ДОПК е посочено конкретно юридическо лице „Й. С.“ ЕООД, за чиито задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски следва да се установи в хода на ревизионното производство отговорността по чл. 19 от ДОПК на лицето Д. И.. Определен е срок за извършване на ревизията.

В заповедта за възлагане на ревизията е посочено, че ще се изследва отговорността на лицето по чл. 19 като правно основание и са налице всички изискуеми от закона реквизити.

Отговорността на жалбоподателя за задължения на „Й. С.“ ЕООД, е обоснована от ревизиращия екип в хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Съгласно разпоредбата, когато член на орган на управление или управител на задълженото лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение.

Видно от текста на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, предпоставка за реализиране на отговорност по този член е лицето, на което е вменена тази отговорност, да е управител на длъжника за времето, за което е установено наличие на неплатени от същия, публични задължения. В случая тази предпоставка е безспорно установена.

С разпоредбата на чл. 19 от ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължения за данъци или осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК. Предвидени са няколко хипотези, при които възниква отговорността. Кумулативно необходимите предпоставки на чл. 19, ал. 1 от ДОПК са:

- лицето да има качеството на член на орган на управление или управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК, към момента за който са установени публичните

задължения на последното,

- да е налице поведение на това лице, изразяващо се в укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител,

- вследствие на това поведение, да не могат да бъдат събиран задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски. Съгласно чл.19, ал.2 от ДОПК, който в качеството си на управител, член на орган на управление на задължено юридическо лице недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до намалението на имуществото.

През посочените периоди жалбоподателят е вписан в търговския регистър като изпълнителен директор на дружеството. В този смисъл, субектът на отговорността правилно е преценен от страна на ревизиращите органи. В производството по установяване на задължения на юридическо лице, както и в производство по оспорване на издадени в резултат на това ревизионни актове, субект е юридическото лице, а не управителят, който не е самостоятелна страна.

Безспорно е, че органът по приходите е предприел съответните действия във връзка с изпълнение на ревизионния акт, но е налице невъзможност за събиране на установените публични вземания. Има образувано производство по принудително изпълнение на дружеството и изпълнително дело пред публичния изпълнител за задължения по влезлия в сила РА. Наложени са обезпечителни мерки- запори и възбрани, проведени са изпълнителни действия, като в тази насока са продадени два автомобила на дружеството, но тези действия не са достатъчни, за да се погасят публичните задължения. В случая е налице хипотеза на недобросъвестност/укриване.

Между страните няма спор, че за периода от 05.02.2020 г. до 19.08.2020 г. жалбоподателят е бил управител на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД, а последното има непогасени публични вземания по подадени от дружеството СД по ЗДДС за данъчни периоди м. 05.2020 г. и м. 06.2020 г. по влязъл в сила РА № Р-22221520002379-091-001/30.11.2020 г. за периодите м.02.2020 г. и м. 03.2020 г.

Органите по приходите са предприели действия за събиране на публичните вземания от самото задължено юридическо лице в съответствие с чл. 20 от ДОПК. По данни на дирекция „Събиране“, отдел „Публични вземания“ при ГД на НАП С. на дружеството е образувано ИД №[ЕИК] от 2020 г. Същото не разполага с активи или парични средства по банковите сметки, поради което вземането е квалифицирано като „несъбираемо“.

Съдът счита, че е налице и втората предпоставка, визирана в чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно, че жалбоподателят, в качеството си на управител на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД, е извършил отчуждаване на имущество, което е довело до невъзможност да се погасят изискуемите публични задължения на юридическото лице. От събраните по делото доказателства се установява, че за периода от 01.04.2020 г. до 27.05.2020 г. жалбоподателят е взел решение без основание да изтегли от банковата сметка на дружеството парични средства, като по този начин е отклонил в негова полза сумата в общ размер на 75 614.20 лв., тъй като за тях не са налице доказателства да са използвани за покупка на материали или за изплащане на възнаграждения, каквито са

твърденията на ревизираното лице в представените от него писмени обяснения. Установи се, че

дружеството не е водило сметки за разчети с персонал и осигурителни вноски, както и такива за заприхождаване и изписване на материали или отчитането им директно за разход, единствено твърденията на жалбоподателя, че изтеглените от него суми от банковата сметка на дружеството са внесени в касата на дружеството. В тази връзка решаващият орган правилно не кредитирал представените с жалбата копия на приходни касови ордери и счетоводен регистър на сметка 501 „Каса в лева“, за периода от 05.02.2020 г. до 18.08.2020 г. Следва да се отбележи, че в приходните касови ордери има положен подпис единствено на лицето, предало сумата, но не и на счетоводител, касиер и приел сумата, а в счетоводната справка липсват име и подпис на главен счетоводител, отразил стопанските операции. Предвид това изводите на органите по приходите за наличие на неоснователно осчетоводени стопански операции, целящи прикриване на отклонен финансов ресурс от патримониума на дружеството, са напълно основателни. Това са отнесените по кредита на сметка 501 суми, във връзка с осчетоводените плащания по фактура № 0...38/22.07.20 г., тези по фактурираните от „МАРВЕЛ 2007“ ЕООД доставки, реалността на които е оспорена при ревизията на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД, така и установените несъответствия между реализираните месечни обороти от продажби през ЕКАПФ спрямо отразените по дебита на сметка /IBAN [банкова сметка]/ на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД в ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД суми в общ размер на 102 655.00 лв., като впоследствие на каса са внесени 27 040.80 лв.

Допълнителен аргумент за ангажиране на отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК на оспорваният са и извършените от него разпоредителни сделки с имущество на дружеството на занижени цени. От събраните по преписката доказателства е видно, че непосредствено след като „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД е придобило лек автомобил А. Q7 за сумата от 93 879.84 лв. и S. S. за 24 252.29 лв., същите са продадени на физически лица за приблизително една втора от закупената им стойност. В резултат на това имуществото на юридическото лице е намаляло и се е затруднило погасяването на изискуемите му публични задължения.

Нормата на чл. 141, ал. 2 от ТЗ задължава управителят да представлява дружеството, организира и ръководи дейността му, няма съмнение, че разполагайки с пълната информация за имущественото и финансовото състояние на юридическото лице, ревизираният субект е знаел, за наличието на декларираните задължения за данъци, а също така е знаел, че отклоняването на парични средства от патримониума на дружеството води до намаляване на имуществото му. Съвкупността на събраните доказателства налагат извода, че с действията си жалбоподателят умишлено и виновно е намалил имущественото състояние на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД, като по този начин е пречатвал погасяването на текущите задължения на дружеството и е спомогнал за формирането на нови такива. В тази връзка правилно органите по приходите са квалифицирали действията на жалбоподателя като недобросъвестни. Оспорваният, в качеството си на управител на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД, е бил длъжен да осъществява управлението на стопанската дейност в интерес на дружеството, в т.ч. да погаси задълженията на дружеството към републиканския бюджет. Налице е връзка между поведението на управителя и събирането на данъчните задължения на представляваното дружество, като посоченото поведение е единствената причина за

несъбираемостта на публичните задължения.

И в двете хипотези на чл. 19 от ДОПК е налице причинно-следствена връзка между поведението на жалбоподателя и невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството. Конкретните факти за умишлени действия, които са укрити от приходната администрация, се състоят в пренасочване на постъпващи парични потоци.

Доказана е невъзможността да се съберат задълженията, въпреки предприетите действия от страна на публичния изпълнител по налагане на заповед върху сметките на дружеството. Образувано е изпълнително дело с оглед предприемане на принудително изпълнение спрямо длъжника. Предвид обаче гореописаните умишлени действия на представляващия задлъжнялото дружество, изпълнителното производство е неуспешно и дългът е категоризиран от публичния изпълнител като несъбираем.

Изпълнителният директор като представител на дружеството е бил длъжен да подаде СД по ЗДДС, в която вярно да отрази извършените и получени облагаеми доставки за съответните периоди. Разликата между декларираното по надлежния ред и действително установеното при ревизията, е укриване, по смисъла на чл. 19, ал. 1 ДОПК. Съобразно качеството си на управител и на собственик на капитала, жалбоподателят е съзнавал смисъла и значението на действията по подаване на СД /в този смисъл са решение №890/27.01.2016 г. на Върховен административен съд, Първо отделение по адм.д. №1734/2015 г. и решение №2704/10.03.2016 г. на ВАС, Осмо отделение по адм.д. №12610/2015 г./

Причинно - следствената връзка между неправомерните действия на ревизираното лице и причинената щета на фиска е доказана в ревизионното производство предвид обстоятелството, че в хода на ревизията са извършени множество процесуални действия и са събрани множество и различни по своя характер доказателства. В хода на ревизията на физическото лице е установен размера на главниците на задълженията по ЗДДС на дружеството, а фактите, послужили като основание за ангажиране на отговорността на бившия управител по реда на чл. 19 от ДОПК.

Според чл.14, т.3 от ДОПК задължени са физическите и юридическите лица, които отговарят за задълженията на лицата по т.1 и 2. По т.1 задължени лица са носителите на задължението за данъци или осигурителни вноски, а по т.2 задължени са лицата, които са задължени да удържат и внасят данъци или задължителни осигурителни вноски. В чл.16 от ДОПК са определени случаите на отговорност на трето лице за задълженията на лицата по чл.14, т.1 и 2 от ДОПК. Според чл.16, ал.1 от ДОПК задълженото лице по чл.14, т.3 е лице, което в предвидените от закон случаи има задължение за внасяне на данъка или задължителната осигурителна вноска на носител на задължението или на лице, задължено да удържа и внася данъка или задължителни осигурителни вноски, които не са внесени в срок. В цитираната разпоредба са уредени две хипотези, първата от която касае хипотезите в чл.19, ал.1 и 2 от ДОПК, в които е предвидено задължение за заплащане на чуждо данъчно или осигурително задължение при определените в двете алинеи условия. Втората хипотеза на чл.16, ал.1 от ДОПК се отнася за уредената в чл.18 от ДОПК отговорност на лицата, задължени да удържат и внасят данъци и осигурителни вноски, когато не са изпълнили тези задължения. С чл.16, ал.2 от ДОПК са признати процесуални права на задължените лица по чл.14, ал.3 от ДОПК на субект в производствата по ДОПК. Според чл.16, ал.3 от ДОПК отговорността на задълженото лице по чл.14, т.3 от ДОПК обхваща данъците и задължителните осигурителни вноски, лихвите и разноските по събирането им. Цитираната правна уредба в чл.14 и чл.16 от

ДОПК определя нормите в чл.16 от ДОПК като общи по отношение на конкретните хипотези в чл.18 и чл.19 от ДОПК на отговорност на третите лица по чл.14, т.3 от ДОПК. Чл. 19 от ДОПК, заедно с чл.14 и чл.16 от ДОПК попадат в глава четвърта „Задължени лица“ от ДОПК, която обхваща чл.14 до 21 от ДОПК. Отговорността по чл.19, ал.1 и 2 от ДОПК изрично в заглавието на чл.19 е определена като отговорност на трето лице и за нея е приложима разпоредбата на чл.16, ал.1 – 3 от ДОПК.

Ето защо жалбата срещу оспорения ревизионен акт се явява неоснователна и същата следва на основание чл.160 от ДОПК да се отхвърли.

По делото е направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски от двете страни в процеса. С оглед изхода от делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3-то от ДОПК в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, изчислено съобразно чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 18 244 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. Р. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], № 58, вх. Б, ет. 1, ап. 11, срещу Ревизионен акт № Р-22221723006436-091-001/15.07.2024 г. издаден от издаден от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В.- ръководител на ревизията, потвърден от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с решение № 1360/04.10.2024 г., с който на жалбоподателя, по реда на чл.19 от ДОПК, в качеството му на управител на на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за задължения на дружеството в общ размер на 339 860.66 лв., в това число: главници - 231 514,71 лв. и лихви за забава - 108 345.95 лв., представляващи установени задължения за данък добавена стойност /ДДС/ по Закона за данък върху добавена стойност ЗДДС за периодите м. 02.2020 г., м. 03.2020 г., м. 05.2020 г. и м. 06.2020 г.

ОСЪЖДА Д. Р. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], № 58, вх. Б, ет. 1, ап. 11, да заплати на Дирекция ОДОП-С. –ЦУ на НАП сумата от 18 244 лв. /осемнадесет хиляди двеста четиридесет и четири лева/ разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.